

Dacă Dumnezeu nu se arată înseamnă că nu există ?

De multe ori ne confruntăm cu această întrebare : "De ce Dumnezeu nu ni se arată fiecăruia dintre noi personal pentru a ne demonstra că El există? De ce El nu se arată din generație în generație, pentru ca oamenii să Îl vadă și să Îl audă, pentru a se înlătura ori ce fel de îndoială referitoare la existența Sa? După cum Biblia consemnează, El S-a arătat lui Avraam, Isac și Iacov, ca Dumnezeu Cel Atotputernic (Exod 6:3) iar lui Moise, Domnul vorbea față în față" (Exod 33:11). Deci, de ce Dumnezeu nu mai face același lucru și cu noi astăzi?

Chiar și creștinii admit că sunt multe lucruri specifice pe care ei nu le cunosc despre felul în care Dumnezeu gândește lucrurile, de ce El alege să facă sau să nu facă anumite lucruri în anumite moduri. "*Căci gândurile Mele nu sînt gândurile voastre, și căile voastre nu sînt căile Mele, zice Domnul. Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, atît sînt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.*"(Isaia 55:8-9). Nu există nici o posibilitate ca noi vreodată să putem ști ce gândește Dumnezeu, ci numai dacă El dorește să ne descopere aceste lucruri. Moise a scris: "*Lucrurile ascunse sînt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar **lucrurile descoperite** sînt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia*" (Exod 29:29). Oricât de mult ne-am strădui să găsim în Biblie un răspuns specific la această întrebare, de ce Dumnezeu nu se arată fiecărei ființe omenești din istoria acestei lumi pentru ca El să dovedească că există, mă tem că nu vom găsi. Dar Dumnezeu ne-a descoperit destul de multe lucruri referitoare la persoana Lui cât și la creația Sa încât vom putea trage cateva concluzii.

În primul rând, să fim sinceri, chiar dacă Dumnezeu ar apărea și ar vorbi cu fiecare dintre noi, nu toți ar crede în El. La urma urmei, Dumnezeu S-a arătat omenirii în primul secol (Ioan 1:1,14) și a vorbit "cum nu a mai vorbit vreun om"(Ioan 7:46) și a înfăptuit tot felul de minuni, incluzând mersul pe apă, vindecarea orbilor, învierea morților. Dacă ne gândim, spre exemplu, Domnul Isus L-a înviat pe Lazăr, mai apoi El a înviat dintre cei morți, observăm că mulți nu au crezut în El (Ioan 11:45-53 ; 12:9-11). Deci vedem cum mulți L-au respins, în ciuda faptului că El (Dumnezeu) stătea față în față cu ei.

În 2012 într-o emisiune televizată ,unui renumit ateu i-au fost puse întrebări cu privire la necredința sa în Dumnezeu. Iar una dintre întrebări suna cam așa: "Ce dovadă te-ar face să te răzgândești în a mai fi ateu?", iar el a raspuns: "Este o întrebare dificilă și interesantă în același timp, **obișnuiam să mă gândesc des** dacă vreodată ar apărea, un Isus de 300 de metri înălțime, imens, cu o voce autoritară și groasă ar spune: "Exist, uite-mă!", **dar** chiar și atunci, mă gândesc dacă întradevăr..." Apoi acesta a fost întrerupt de către prezentatorul emisiunii, dar acesta a lăsat impresia că nici o astfel de dovada, cel mai probabil nu l-ar convinge.

Din păcate, nu numai că mulți ar continua în necredința lor chiar dacă Dumnezeu li s-ar arăta, sunt mulți care îl resping pe Dumnezeu fiind fermi convinși că El există. Să luăm exemplul lui Iuda, el a stat printre cei mai apropiați prieteni și ucenici ai lui Isus. El era cel ce ținea punga (Ioan 12:6). Cu toate acestea el era cel ce avea să îl trădeze pe Domnul.

Unii ar spune că Iuda niciodată nu a crezut în Isus (Ioan 6:60-71), lucrul care nu face decât să valideze primul punct. Dar dacă el întradevăr a crezut în Isus ca fiind Fiul lui Dumnezeu, atunci el a ales banii în locul Stăpânului; păcatul în locul Mântuitorului. Nu este nici primul nici ultimul care face această alegere. Înainte ca omul să fie creat, un număr de îngeri s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, iar acești îngeri stăteau în prezența Lui și cu toate acestea în mod voit au ales să nu se supună Lui (2Petru2:4, Iuda 1:6). Această spirit de rebeliune îl vedem și în zilele noastre, nimic nu sa schimbat. Un ateu înverșunat odată spunea într-o dezbatere "dacă există iad, iar atei când vor ajunge la sfârșitul vieților lor și vor conștientiza că, "Da, ne-am înșelat, întradevăr există Dumnezeu..." atunci eu îi voi spune lui Dumnezeu **"tu să te duci în iad ...niciodată nu am să mă supun Ție!"**.

În al treilea rând, Dumnezeu a oferit acestei omeniri destule dovezi pentru a ajunge la concluzia că El există. Numai când privim un univers atât de bine alcătuit, este dovada clară că există un Creator. " *Orice casă este zidită de cineva, dar Celce a zidit toate lucrurile, este Dumnezeu (Evrei 3:4)*". De fapt, " *În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui vesnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți (Romani1:20)*". Încă din vremea lui Adam și Eva, omenirii i s-a oferit oportunitatea să vadă cum lucrurile care au fost create mărturisesc clar un puternic, nevăzut Creator. După cum și psalmistul declara, " *Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mânilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el. și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit: dar răsunetul lor străbate tot pământul, și glasul lor merge pînă la marginile lumii (19:1-4)*".

În concluzie, de ce Dumnezeu nu se arată fiecăruia dintre noi ca să ateste că El există? Un răspuns scurt ar fi, pentru că El a ales să nu o facă. Nu putem ști motivul pentru care El a ales să nu se arate personal fiecăruia dintre noi, din generație în generație, dar în nici un caz o astfel de decizie nu demonstrează (1) că El nu există (2) sau că El este răutacios și nedrept. Dimpotrivă, adevărul este că Dumnezeu a oferit omului dovezi suficiente care să ateste existența Sa – atât de multe încât orice persoană ce refuză să creadă "să nu se poată dezvinovăți" (Romani 1:20).